

Spørgsmaal og om Skolen i det hele taget, om Religionen fremdeles skal være et Skolefag, eller vi skulle gøre Skolerne konfessionsløse. Der holdes ikke et Lærermøde, uden at dette Spørgsmaal er fremme. Jeg erkender, at man i det foreliggende Lovforslag naturligvis hverken er i Stand til at indskrænke, eller i hvert Fald ikke helt, at udelukke Religionsundervisningen paa Seminarierne, thi naar vor Skoleordning er saaledes, at Lærerne skulle undervise i Religion i vore Folkeskoler, maa de naturligvis ogsaa have Uddannelse deri. Det vilde sikkert have været det bedste, om man havde fulgt Socialdemokraternes Forslag om Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til at fremsætte Forslag om hele vort Skolevæsen. Ministeriet er imidlertid gaaet den Vej i Fjor at fremsætte Forslag om Lærerlønningerne og forskellige andre Forhold vedrørende Lærerne og i Aar at fremsætte Forslag om Seminarierne for saa maaske til næste Aar at fremsætte andre Forslag vedrørende Skolen. Der er ingen Tvivl om, at vi vilde have naaet det bedste Resultat ved at have taget hele Spørgsmaalet op til samlet Behandling og Overvejelse og saa have gennemført en Lovgivning, som baade omhandlede Lærerlønningerne og vort Skolevæsen i det hele. Ministeriet har imidlertid valgt at gennemføre Reformen stykkevis, og det er naturligvis altid bedre end slet ingenting at faa gennemført. Jeg hilser ligesom andre ærede Talere dette Lovforslag med Glæde, især hvis det kunde blive en Del forbedret, men i den Retning synes der jo ikke at være særlig Haab.

Den sidste ærede Taler syntes i det hele taget ikke at være særlig begejstret for dette Forslag. Han talte om, at der ikke kom nogen almindelig Trang til Orde i Befolkningen i Retning af en bedre Lærerruddannelse, og mente, at det var særlig Lærerne selv, der havde fremsat dette Ønske. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har helt Ret. Jeg ved i hvert Fald, at blandt Arbejdere paa den Egn, hvor jeg kender dem, og ikke mindst blandt de Arbejdere, som der indtage Tillidshverv i Sogneraad, Skolekommissioner o. l., er der mere end en Gang udtalt Ønske om en bedre Lærerruddannelse, og det samme gælder sikkert ogsaa i høj Grad i Byerne. Der er ikke Tvivl om, at Arbejderne i Byerne ønske ikke alene, at Skolebygninger, Undervisningsmidler osv. forbedres og bringes til det mest fuldkomne, men de have ogsaa en levende Følelse af, at for at bringe

Skolen saa vidt, maa man ogsaa have sin Opmærksomhed fæstet paa Lærerne og ønske en bedre Uddannelse for dem. Nu kan der naturligvis blive Spørgsmaal om, hvorledes denne Uddannelse skal være.

Den højtærede Minister talte helt ironisk om deres Standpunkt, som ønskede Undervisningstiden forlænget fra 3 til 4 Aar. Dette sidste Aar vilde, saaledes opfattede jeg Ministeren, blive helt misbrugt; naar der var saa langt mellem den første og sidste Prøve, mente Ministeren ikke, at Eleverne vilde blive tilstrækkeligt animerede til at anstrenge sig for at tilegne sig saa mange Kundskaber som muligt. Ja, det beror vel ganske paa, hvorledes man ordner dette Forhold. Skulde der virkelig være noget i, hvad Ministeren siger, kunde man vel nok finde Veje og Midler til at faa Eleverne i de 4 Aar til virkelig at bestille noget og virkelig at udvikle sig. Jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at et Seminarieophold paa 4 i Stedet for paa 3 Aar vilde give et Plus i Uddannelsen og gøre Lærerne bedre rustede til deres Gerning. Jeg erkender, at det ikke er nok at udvide Uddannelsestiden, men at det ogsaa i høj Grad gælder om, hvorledes der undervises, og hvilken Paa-virkning Eleverne blive undergivne under deres 4-aarige Seminarieophold. Naar den højtærede Minister sagde, at det ikke er nok, at de blive fyldte med en Del Kundskaber, men at det ogsaa i høj Grad kommer an paa Personlighedens Udvikling, er det fuldstændig rigtigt. Jeg er i høj Grad enig med den højtærede Minister i, at det i Øjeblikket skorter fuldt saa meget paa Personlighed som paa Mængden af de Kundskaber, Lærerne sidde inde med. Men kunde der ikke ogsaa netop ved Behandlingen af denne Sag gøres noget og ikke saa ganske lidt for at udvikle Personligheden? Jeg erkender, at man vel neppe udelukkende kan gøre det ved denne Sag, men at man ogsaa for at kunne dette maa tage Skolereformen op i al sin Almindelighed og bl. a. Spørgsmaalet om Skoletilsynet, der spiller en overordentlig stor Rolle, naar Talen er om Lærernes Personlighed. Der kan ogsaa i Forbindelse med dette Spørgsmaal gøres ikke saa ganske lidt ikke alene i Retning af at bringe Eleverne øgede Kundskaber, men netop ogsaa i Retning af at lægge Undervisningen saaledes, at man udvikler Lærernes Personlighed. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) udtalte i Gaar, at ved samtlige vore fire Statsseminarier var det Teologer, der var